

Prasība, kas celta 2013. gada 11. februārī — InterMune UK un citi/EMA

(Lieta T-73/13)

(2013/C 114/60)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *InterMune UK Ltd* (Londona, Apvienotā Karaliste), *InterMune, Inc.* (Brisbane, Savienotās Valstis) un *InterMune International AG* (Muttens, Šveice) (pārstāvji — *I. Dodds-Smith* un *A. Williams, Solicitors, T. de la Mare, Barrister*, un *F. Campbell, lawyer*)

Atbildētāja: Eiropas Zāļu aģentūra

Prasītāju prasījumi:

- atcelt lēmumu, kuru atbildētāja paziņoja prasītājiem 2013. gada 15. janvārī, izpaust noteiktu informāciju saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001⁽¹⁾, ciktāl šis lēmums attiecas uz tādas informācijas izpaušanu, ko prasītāji ir agrāk iesnieguši atbildētājai un kas vēl nav izpaušta sabiedrībai, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un citus izdevumus, kas radušies prasītājiem šīs lietas sakarā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja neesot pietiekami veikusi izsvēršanu, kas tiek prasīta Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā, lai novērtētu, vai strīdīgās informācijas izpaušanā ir iesaistītas jebkādas sabiedrības intereses, kas ir svarīgākas par nepieciešamību aizsargāt prasītāju komerciālās intereses no būtiska kaitējuma nodarīšanas šādas izpaušanas rezultātā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja neesot pienācīgi ņēmusi vērā citus būtiskus faktoros, kas attiecas uz regulā prasīto izsvēršanu, tostarp:
 - prasības, kas izriet no īpašiem ES tiesību aktiem (it īpaši no Regulas (EK) Nr. 726/2004⁽²⁾ un tās 14. panta 11. punkta);

- interpretēšanas pienākumus, kas TRIPS (Līgums par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem) 39. panta 3. punktā ir noteikti visām ES iestādēm, interpretējot ES tiesību aktus;
- pamattiesības uz īpašumu un privātās dzīves neaizskaramību, kas ir aizsargātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un tiek izvērtētas, rūpīgi ņemot vērā visus atbilstošos faktus, lai varētu veikt samērīguma analīzi;
- pienākumu ievērot savas pamatnostādnes un politiku attiecībā uz komercnoslēpuma aizsardzību.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, ja atbildētāja būtu pienācīgi veikusi izsvēršanu un pienācīgi ņēmusi vērā visus atbilstošos elementus, tad vienīgais likumīgais, samērīgais un/vai saprātīgais secinājums būtu tāds, ka strīdīgā informācija nav izpaužama.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Regula (EK) Nr. 726/2004, ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru (OV L 136, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 15. februārī — Apvienotā Karaliste/ECB

(Lieta T-93/13)

(2013/C 114/61)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — *K. Beal, QC*, un *E. Jenkinson*)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā Banka

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt Eiropas Centrālās bankas 2012. gada 11. decembra Lēmumu, ar ko groza Lēmumu ECB/2007/7 par TARGET2-ECB noteikumiem un nosacījumiem (Lēmums ECB/2012/31) (OV 2013, L 13, 8. lpp.);